

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/4/2018
Identifikačné číslo spisu:	8018200100
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8018200100.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2018 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného U. Y., pre pokus trestného činu vraždy podľa § 21 ods. 1 k § 140 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, o sťažnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 4. apríla 2018, sp. zn. 2Ntc/1/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 4. apríla 2018, sp. zn. 2Ntc/1/2018, s a z r u š u j e a Krajskému súdu v Prešove s a u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 4. apríla 2018, sp. zn. 2Ntc/1/2018, podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. podmienene prepustil odsúdeného U. Y., nar. XX. Y. XXXX vo X., trvale bytom X., ul. X. U. XXXX/XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov, z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 26. marca 2013, sp. zn. 3Ntc/5/2013, v trvaní 10 (desať) rokov, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Plzni z 21. februára 2011, sp. zn. 5T/11/2010.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že na odsúdeného je potrebné hľadiť, akoby išlo o jeho prvé odsúdenie (pretože na jeho predchádzajúce dva odsúdenia nemožno s poukazom na § 121 ods. 1 Tr. zák. prihliadať), pričom je potrebné poukázať aj na hodnotenie ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ako aj na osobu odsúdeného, na možnosť jeho bývania po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a možnosti jeho zamestnania. S poukazom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že všetky formálne podmienky na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody boli splnené (keďže odsúdený už má vykonané viac ako tri štvrtiny uloženého trestu odňatia slobody, kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu) a z tohto dôvodu

v zmysle § 67 ods. 1 Tr. zák. odsúdeného U. Y. podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na závažnosť konania odsúdeného mu však krajský súd určil dlhšiu skúšobnú dobu a to vo výmere štyroch rokov a taktiež mu v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil probačný dohľad vo výmere troch rokov, s použitím § 51 ods. 4 písm. g), písm. j) Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov, ktorú dodatočne písomne odôvodnil podaním z 20. apríla 2018. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na podstatu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, v zmysle ktorej sa odsúdený po uplynutí zákonom stanovenej doby predčasne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a zvyšok trestu sa mu odloží pod podmienkou, že počas skúšobnej doby povedie riadny život a splní uložené obmedzenia. Poukázal tiež na ustálenú judikatúru vo vzťahu k podmiennečnému prepusteniu, konkrétne na R 37/1973, v zmysle ktorého ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zák. sleduje to, aby dosiahnutý stupeň nápravy bol posudzovaný nielen podľa správania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci vo výkone trestu, ale tiež s ohľadom na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený, a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne. Závažnosť spáchaného trestného činu, rovnako ako skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, je potrebné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jeho vzťah k práci je výrazom jeho skutočného polepšenia, a či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti prokurátor uviedol, že možnosť prevýchovy je obzvlášť sťažená u osôb, ktoré sa dopustili mimoriadne závažnej trestnej činnosti, medzi ktorú môžeme trestný čin vraždy spáchaný v štádiu pokusu nepochybne zaradiť.

Keďže u odsúdeného U. Y. ide o jeho druhé nepodmiennečné odsúdenie, mal by už vedieť, ako sa má správať v ústave na výkon trestu, aby dosiahol podmiennečné prepustenie. Okrem zákonných predpokladov uvedených v § 66 a nasl. Tr. zák. by tak v jeho prípade malo byť samozrejmosťou aj viacnásobné udelenie disciplinárnych odmiern a nízke riziko sociálneho zlyhania. Odsúdený však ani v Ústave na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ÚVTOS“) v Banskej Bystrici, ani v ÚVTOS v Sabinove nebol disciplinárne odmenený a z jeho resocializačnej prognózy vyplýva stredné riziko sociálneho zlyhania v bodovej škále bližšie sa vysokému riziku. Na základe uvedeného podľa prokurátora nedošlo k takej prevýchove odsúdeného, ktorá by umožňovala jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu.

Spis spolu s podanou sťažnosťou bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený dňa 30. apríla 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdennej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmieneného prepustenia) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmieneného prepustenia).

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že formálna podmienka podmieneného prepustenia (výkon troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody) bola ku dňu rozhodovania krajského súdu o žiadosti odsúdeného splnená. Vo vzťahu k zisteniu splnenia materiálnej podmienky podmieneného prepustenia vykonal krajský súd na verejnom zasadnutí dokazovanie oboznámením odpisu z registra trestov na odsúdeného, hodnotenia ÚVTOS v Prešove, skráteného výpisu klienta a hodnotenia rizika sociálneho zlyhania. Krajský súd však opomenul reflektovať skutočnosť, že odsúdený sa od 21. augusta 2010 do 18. marca 2011 nachádzal vo výkone väzby v Českej republike a od 18. marca 2011 do 26. apríla 2017 vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike. Do ústavu na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky bol dodaný až dňa 26. apríla 2017 o 13.29 hod, teda necelý rok pred rozhodovaním o jeho podmienenom prepustení.

Z uvedeného je zrejmé, že na to, aby mohol krajský súd jednoznačne posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu splnil všetky podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák., je nevyhnutné, aby si vyžiadal aj hodnotenie osoby odsúdeného z ústavov na výkon trestu odňatia slobody v Českej republike (pričom v zaslanom hodnotení odsúdeného z ÚVTOS v Prešove sa hodnotenie odsúdeného z Českej republiky spomína, avšak netvorí jeho prílohu a na verejnom zasadnutí nebolo oboznámené), keďže práve tam odsúdený vykonal spolu šesť rokov a osem mesiacov z celkového uloženého trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov (na rozdiel od ÚVTOS v Slovenskej republike, kde vykonal ku dňu rozhodovania krajského súdu 11 mesiacov a 9 dní z uloženého trestu). Len z hodnotenia osoby odsúdeného počas niekoľkých mesiacov výkonu trestu na území Slovenskej republiky nemožno konštatovať splnenie materiálnej podmienky podmieneného prepustenia, uvedenej v § 66 ods. 1 Tr. zák. Až po doplnení dokazovania oboznámením aj týchto listín bude môcť krajský súd, prihliadajúc pri rozhodovaní aj na judikatúru uvádzanú prokurátorom v podanej sťažnosti, vysloviť, či odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu a svojím správaním skutočne preukázal polepšenie a či možno od neho v budúcnosti očakávať vedenie riadneho života.

Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.